

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obo/3/2018
Identifikačné číslo spisu: 6212205428
Dátum vydania rozhodnutia: 18.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6212205428.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Ivany Izakovičovej, v spore žalobkyne JUDr. Ing. Veroniky Škodovej, PhD., správkynke konkurznej podstaty úpadcu AGRONOVA s.r.o. „v likvidácii“, Pekárenská 223, Jesenské, IČO: 31 637 680, proti žalovanému Q. J. A., nar. XX. Y. XXXX, bytom M. C. XXX, M. K., zast. advokátom JUDr. Jozefom Veselým, Mierová 1, Veľký Krtíš, o zaplatenie 170.000 €, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 45Cbi/3/2013-236 z 5. decembra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 45Cbi/3/2013-236 z 5. decembra 2017, v napadnutej vyhovujúcej časti a závislých výrokoch o náhrade trov konania a poplatkovej povinnosti, z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 45Cbi/3/2013-236 z 5. decembra 2017 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 158.211,97 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti, týkajúcej sa zaplatenia sumy 11.788,03 €, žalobu zamietol, žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 86,14 % a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť štátu súdny poplatok za žalobu v sume 10.200 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V súvislosti s námietkou žalovaného, týkajúcou sa nesprávneho označenia žalobkyne, súd prvej inštancie konštatoval, že označenie žalobkyne ako AGRONOVA spol. s r. o. „v likvidácii“, konajúca prostredníctvom správcu konkurznej podstaty JUDr. Ing. Veroniky Škodovej, predstavuje odstrániteľnú vadu, ktorú žalobkyňa odstránila písomným podaním z 2. mája 2017. Ďalej vyslovil názor, že nie je dôvodná námietka žalovaného, že pokračovaniu v konaní bráni prekážka už skôr začatého konania v tej istej veci, nakoľko konanie v prejednávanej veci začalo podaním žaloby dňa 14. augusta 2012 a trestné oznámenie, ktorým si žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu škody, bolo podané až dňa 9. októbra 2012. Za nespornú súd prvej inštancie považoval skutočnosť, že žalovaný počas výkonu funkcie správcu konkurznej podstaty (od 28. novembra 2005 do 14. apríla 2009) investoval finančné prostriedky úpadcu, získané zo speňaženia konkurznej podstaty a z inej činnosti správcu do nákupu zmenky,

vystavenej spoločnosťou CI HOLDING a. s. Súd prvej inštancie poukázal na tú skutočnosť, že Zákon o konkurze a vyrovnaní neukladal správcovi povinnosť zložiť peniaze konkurznej podstaty v banke a ponechal na odbornom zvážení správcu konkurznej podstaty, akým spôsobom bude nakladať s peniazmi, ktoré získal ako výťažok speňazenia konkurznej podstaty. Súd zdôraznil, že správca je oprávnený určiť spôsob uschovania peňazí sám, zo zákona je však pritom povinný postupovať s odbornou starostlivosťou. Ďalej súd prvej inštancie vyslovil názor, že aj keď žiadny predpis nezakazuje správcovi konkurznej podstaty kúpiť zmenku od obchodnej spoločnosti z finančných prostriedkov konkurznej podstaty a takýto postup nepovažuje za konanie v rozpore s odbornou starostlivosťou, neznamená to, že v konkrétnom prípade a za konkrétnych okolností je takýto úkon konaním, pri ktorom správca postupuje s odbornou starostlivosťou. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že poskytnutie prostriedkov do podnikania iným subjektom, rovnako ako nákup cenných papierov, v sebe objektívne zahŕňa riziko, že dlžník úpadcovi poskytnuté peniaze nevráti. Súd konštatoval, že o tom, že žalovaný si bol vedomý rizika svojho počínania svedčí skutočnosť, že následne sa pokúsil splnenie záväzku CI HOLDING-u a. s. zabezpečiť zmenkovým platobným rozkazom. Zdôraznil, že povinnosťou správcu je prijať všetky plnenia od úpadcových dlžníkov, a nie požičovať peniaze konkurznej podstaty. Počínanie žalovaného súd vyhodnotil ako rizikové aj s prihliadnutím na výšku sumy, ktorú žalovaný ako správca investoval do jediného cenného papiera jediného emitenta. Poukázal na to, že správca postupoval bez súhlasu konkurzného súdu a konkurzných veriteľov a o zmenkových obchodoch informoval konkurzný súd až následne. Vyslovil názor, že postup správcu, v dôsledku ktorého nie je možné rozdeliť výťažok veriteľom, nemožno označiť ani za vykonaný s bežnou starostlivosťou. Súd prvej inštancie mal ďalej preukázané, že zmenšením majetku úpadcu o sumu zodpovedajúcu zmenkovej istine vznikla žalobcovi škoda. Poukázal na to, že aj samotný žalovaný potvrdil, že zo strany CI HOLDING-u a. s. neboli zatiaľ vymožené žiadne finančné prostriedky. S odkazom na opatrenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 36-24K/142/00-Že-361 zo dňa 20. augusta 2010 konštatoval, že vznik škody má preukázaný zavinením žalovaného v sume 158.211,97 €, nad ktorú žalobu zamietol. S poukazom na ustanovenie § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) a úspech žalobkyne v rozsahu 93,07 % a neúspech v rozsahu 6,93 %, teda celkový úspech v rozsahu 86,14 %, priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v tomto rozsahu. O poplatkovej povinnosti rozhodol s poukazom na § 2 ods. 2 zákona č. 71/92 Zb. a iba nepatrný úspech žalovaného v konaní.

3. Proti vyhovujúcej časti tohto rozsudku a závislým výrokom podal včas odvolanie žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“). Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť, žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu plnú náhradu trov konania.

4. Odvolateľ v odvolaní predovšetkým namietal, že súd prvej inštancie sa neriadil závermi odvolacieho súdu, vyslovenými v zrušujúcom uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obo/3/2016 z 8. júna 2016. Poukázal na to, že v pôvodnom konaní žaloba bola podaná úpadcom, ktorý bol zastúpený JUDr. Ing. Veronikou Škodovou a súd prvej inštancie počas celého konania s touto osobou konal a aj v pôvodnom rozsudku v jeho záhlaví označil za žalobcu úpadcu AGRONOVA spol. s r. o. „v konkurze“, čo aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo nesprávne. Súdu prvej inštancie vytýkal, že si nesprávne vyložil nedostatok vecnej aktívnej legitímácie žalobcu, zamenil ho s opravou nesprávneho označenia žalobcu, pričom v konaní žiadnym spôsobom nerozhodol o zmene žalobcu a tým odňal žalovanému možnosť konať pred súdom. Z napadnutého rozsudku nevyplýva, na základe akej skutočnosti súd začal konať s novým žalobcom - správcom konkurznej podstaty a priznal mu právo na zaplatenie predmetnej sumy. Zdôraznil, že k zmene účastníka dôjde až vtedy, keď súd zmenu pripustí, to znamená, že pokiaľ o návrhu podanom podľa § 92 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) súd právoplatne nerozhodne, zostáva okruh účastníkov konania nezmenený. V súvislosti s jeho námietkou prekážky už skôr začatého konania uviedol, že za uplatnenie nároku riadnym spôsobom možno považovať až ten okamih, keď došlo k správne označeniu účastníkov konania, z dôvodu ktorého pokračovaniu v tomto konaní bráni prekážka litispendencie.

5. Odvolateľ ďalej v odvolaní tvrdil, že postupom súdu bolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces, keď jeho právny zástupca žiadal na pojednávaní opis zápisnice z pojednávania, ktorý mu súd ani do času podania odvolania nedoručil a tak pri koncipovaní odvolania mu nebolo umožnené poukázať na

skutočnosti, ktoré boli uvedené na pojednávaní.

6. Nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie videl odvolateľ aj v tom, že súd rozhodol vo veci bez rozhodnutia o jeho návrhu na prerušenie konania z dôvodu, že nebolo ukončené vo veci trestné konanie, ktorého výsledok môže mať vplyv na rozhodovanie súdu v tejto právnej záležitosti.

7. V súvislosti s výškou priznanej náhrady škody označil rozsudok súdu prvej inštancie za nepreskúmateľný, keď nie je vôbec jasné, z čoho daná suma pozostáva a akým spôsobom k nej žalobkyňa dospela. Uviedol, že súd prvej inštancie uveril žalobkyni, i keď išlo len o určitý odhad správkyne, ktorý nebol žiadnym právne relevantným spôsobom verifikovaný. Za nepreukázané označil aj porušenie jeho povinnosti ako správcu konkurznej podstaty.

8. S poukazom na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“), zverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov SR č. 7/2014 pod por. č. 99 konštatoval, že vo veci rozhodol vecne a miestne nepríslušný súd.

9. Záverom vytkol súdu prvej inštancie, že neakceptoval ním vznesenú námietku premlčania a rozhodol bez riadneho overenia všetkých skutočností, potrebných pre rozhodnutie vo veci samej. Uviedol, že námietku premlčania odôvodnil tým, že žalobkyňa v tomto konaní až podaním zo dňa 2. mája 2017 riadne uplatnila pred súdom nárok na náhradu škody.

10. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu označila odvolanie za nedôvodné. Uviedla, že predmetné podanie žalobkyne zo dňa 2. mája 2017, ktorým opravila zrejmu nesprávnosť v označení žalobkyne, nemožno v žiadnom prípade považovať za zmenu žaloby ako na to poukazuje žalovaný vo svojom odvolaní. S poukazom na § 20 písm. d/ CSP vyslovila názor, že v predmetnej veci rozhodoval príslušný súd. Za správny označila aj záver súdu prvej inštancie týkajúci sa prekážky litispendencie.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) po prejednaní odvolania v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených (ustanovenie § 379 a § 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario CSP), dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné.

12. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného, že súd prvej inštancie si nesprávne vyložil nedostatok vecnej aktívnej legitímácie žalobkyne a zamenil ho s opravou nesprávneho označenia žalobkyne a konal so správkyňou konkurznej podstaty ako novou žalobkyňou. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení sp. zn. 1Obo/3/2016 z 8. júna 2016 konštatoval, že z obsahu označenia žalobkyne v žalobe a z toho, že návrh podpísala konkurzná správkyňa nevyplýva jednoznačne, kto je účastníkom konania na strane žalobcu. Následne odvolací súd uložil súdu prvej inštancie postupom podľa vtedy účinného § 43 ods. 1 OSP odstraňovať uvedený rozpor. Správkyňa konkurznej podstaty postupovala v súlade s uznesením odvolacieho súdu, keď písomným podaním zo dňa 2. mája 2017 upresnila nejednoznačné označenie žalobkyne a súd prvej inštancie v konaní pokračoval s takto označenou žalobkyňou. Tvrdenie odvolateľa, že z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, na základe akej skutočnosti súd začal konať s novou žalobkyňou, nezodpovedá obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku, keďže v bode 7 odôvodnenia rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiadal s námietkou žalovaného, týkajúcou sa nesprávneho označenia žalobkyne.

13. Podľa § 82 ods. 1 OSP, účinného v čase začatia predmetného konania (14. februára 2012), konanie je začaté dňom keď došiel súdu návrh na jeho začatie alebo keď bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu.

14. Citované ustanovenie jednoznačne určuje moment, kedy je treba považovať konanie za začaté. Z hľadiska začatia konania je bez právneho významu, či návrh má všetky zákonom predpísané náležitosti alebo je neúplný s vadami. So zreteľom na uvedené sa odvolací súd nestotožnil s námietkou odvolateľa, že v prejednávanej právnej veci konanie začalo až dňom, keď došlo k správnomu označeniu účastníkov konania. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nepovažoval za správny názor žalovaného, že predmetnému

konaniu bráni procesná prekážka už skôr začatého konania.

15. Odvolací súd už v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení sp. zn. 1Obo/3/2016 z 8. júna 2016 konštatoval, že ak bol podaný návrh na prerušenie konania, súd je povinný o návrhu rozhodnúť, vysporiadať sa s dôvodmi, pre ktoré bol návrh podaný, svoje rozhodnutie riadne odôvodniť a poučiť účastníkov o možnosti podať opravný prostriedok. Pokiaľ súd prvej inštancie konanie nemienil prerušiť, odvolací súd vyslovil názor, že súd prvej inštancie mal o tom procesne rozhodnúť osobitným uznesením a uviesť v ňom dôvody, prečo konanie neprerušil. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie sa neriadil vyššie uvedeným názorom odvolacieho súdu a o návrhu na prerušenie konania nerozhodol ani po vrátení veci odvolacím súdom, z dôvodu ktorého odvolací súd považuje odvoláciu námietku žalovaného za dôvodnú.

16. Odvolateľ ďalej namietal, že rozsudok bol vydaný vecne a miestne nepríslušným súdom. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že Okresný súd Rimavská Sobota postúpil vec dňa 25. júna 2013 podľa § 104a ods. 2 OSP Krajskému súdu v Banskej Bystrici ako súdu vecne príslušnému na konanie v zmysle § 372n OSP. Okresný súd Rimavská Sobota sa pritom v zmysle § 226 OSP riadil právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je viazaný, vysloveným Krajským súdom v Banskej Bystrici v zrušujúcom uznesení č. k. 41Cob/36/2013-89 z 15. mája 2013, ktorý posúdiac podmienky konania podľa § 103 OSP a s poukazom na § 372n OSP dospel k záveru, že na prejednanie veci je príslušný Krajský súd v Banskej Bystrici, z dôvodu ktorého napadnutý rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. So zreteľom na uvedené odvolací súd nepovažuje uvedenú námietku odvolateľa za dôvodnú.

17. Podľa § 175 ods. 1 CSP, priebeh pojednávania sa zaznamenáva podľa § 98 a § 99.

18. Podľa § 98 ods. 1 a ods. 2 CSP, o procesných úkonoch, pri ktorých súd koná so stranou alebo vykonáva dokazovanie, sa vyhotovuje záznam technickým zariadením určeným na zaznamenávanie zvuku. Takto vyhotovený záznam sa uchová na nosiči dát, ktorý sa po skončení pojednávania pripojí k súdnemu spisu alebo sa v súdnom spise urobí poznámka, kde je záznam uložený. Ak strana požiada súd o kópiu záznamu, súd ju vydá bezodkladne.

19. Podľa § 99 ods. 1 a ods. 2 CSP, ak to súd považuje za vhodné a účelné, spisuje sa o procesných úkonoch aj zápisnica. V zápisnici sa najmä označí prejednávaná vec, uvedú sa prítomní, opíše sa priebeh procesného úkonu a uvedie sa podstatný obsah prednesov a výroky rozhodnutia. Ak strana požiada súd o kópiu zápisnice, súd ju vydá bezodkladne.

20. Žalovaný v odvolaní ďalej namietal, že aj napriek jeho žiadosti mu nebola vydaná kópia zápisnice z pojednávania na súde prvej inštancie. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že z pojednávania určeného na 7. novembra 2017 nebol vyhotovený záznam technickým zariadením určeným na zaznamenávanie zvuku (nasvedčuje tomu obsah úradného záznamu z 8. novembra 2017 (č. l. 232)) a v spise sa nenachádza ani zápisnica z tohto pojednávania. Žalovaný v odvolaní namietal, že v konaní uplatnil námietku premlčania práva. Keďže v spise nie je založené žiadne písomné podanie žalovaného, ktoré by obsahovalo uplatnenú námietku premlčania, je pravdepodobné, že žalovaný tak urobil na pojednávaní dňa 7. novembra 2017. Vzhľadom na to, že žalovaný uplatnil námietku premlčania v súvislosti s podaním žalobkyne zo dňa 2. mája 2017, musel tak nepochybne urobiť po tomto dátume, za predpokladu, že jeho tvrdenie je pravdivé. Obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku tvrdenie žalovaného nepotvrďuje, pričom súd prvej inštancie sa námietkou premlčania vôbec nezaoberal. Za účelom zistenia, či žalovaný takýto prostriedok procesnej obrany vôbec použil a posúdenia jeho včasnosti (§ 153 CSP) a dôvodnosti, je potrebné zistiť priebeh pojednávania konaného dňa 7. novembra 2017 (bod 6 odôvodnenia napadnutého rozsudku nasvedčuje tomu, že na pojednávaní bolo vykonané aj dokazovanie), a to najmä výsluchom osôb, ktoré sa na pojednávaní zúčastnili.

21. Odvolací súd sa stotožnil s názorom odvolateľa, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nezodpovedá požiadavkám na náležité odôvodnenie rozhodnutia. Odvolací súd nepovažoval za náležité a

presvedčivé odôvodnenie rozsahu priznanej náhrady škody, keď súd prvej inštancie iba stroho konštatoval, že „vzhľadom k skutočnosti, že súd mal vznik škody zavinením žalovaného za preukázaný žalobcom vo výške 158.211,97 €, žalobe podľa § 420 Občianskeho zákonníka v spojení s § 8 ods. 2 a 5 Zákona o konkurze a vyrovnaní vyhovel a vo zvyšku (11.788,03 €) žalobu zamietol“. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie, opomenul uviesť, akým dôkazom mal preukázané, že škoda predstavuje presne sumu 158.211,97 € a ako k tomuto záveru dospel. Relevantné pochybnosti vyvolávajú aj rozporuplné závery súdu prvej inštancie o tom, čo vlastne sporná suma predstavuje, keď podľa odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie mala predstavovať žalovaným investované peniaze úpadcu do nákupu zmenky, vystavenej spoločnosťou CI HOLDING a. s. (bod 17, 30, 31 odôvodnenia rozsudku), pričom súčasne súd prvej inštancie konštatoval (bod 29 odôvodnenia), že správca konkurznej podstaty nie je oprávnený požičovať peniaze konkurznej podstaty a vytvárať tak úpadcovi nových dlžníkov. Nejednoznačné závery súdu pritom nezodpovedajú ani tvrdeniam žalovaného o vložení finančných prostriedkov do nebankového subjektu (napr. odvolanie z 25.11.2015 č. l. 156-157, písomné podanie žalovaného zo 16. septembra 2010 č. l. 207). Oznámenie o vykonaných úkonoch správcom konkurznej podstaty zo 16. septembra 2010 v súvislosti so zmenkami nasvedčuje skôr ich zabezpečovaciemu charakteru, teda že zmenky boli vystavené za účelom zabezpečenia pohľadávky, vyplývajúcej z iného záväzkového vzťahu.

22. Po preskúmaní rozsudku v napadnutej vyhovujúcej časti a závislých výrokoch odvolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie sa v ďalšom konaní po zrušení predchádzajúceho rozsudku neriadil dôsledne pokynmi uvedenými v zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu a napadnuté rozhodnutie nespĺňa v odôvodnení náležitosti riadneho odôvodnenia rozsudku. Nedostatky odôvodnenia a postupu v konaní v časti, v ktorej sa neriadil právnym názorom odvolacieho súdu a ani tento svoj postup náležite neodôvodnil, sú takej závažnosti, že mali za následok porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a závislých výrokoch o náhrade trov, ako aj poplatkovej povinnosti zrušil podľa § 389 písm. b/ a písm. c/ CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie podľa § 391 ods. 1 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

23. Uznesenie prijal odvolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné (§ 420 CSP), ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Oprávneným subjektom na podanie

dovolania je strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 v spojení s § 424 CSP).

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia veci (§ 432 CSP).

Podľa § 429 SCP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.